

Circulaire

Brussel, 2 november 2022

Kenmerk: NBB_2022_27

uw correspondent:
Patricia Kaiser
tel. +32 2 221 34 31
Patricia.kaiser@nbb.be

Circulaire betreffende de waardering van uitgestelde belastingvorderingen en de correctie voor het verliescompensatievermogen van de uitgestelde belastingen

Toepassingsveld

- *Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen naar Belgisch recht.*
- *Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die deel uitmaken van een groep naar Belgisch recht in de zin van artikel 339, 2° van de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen.*
- *Ondernemingen naar Belgisch recht die deel uitmaken van een financieel conglomeraat naar Belgisch recht in de zin van artikel 340, 1° van de voornoemde wet van 13 maart 2016.*
- *Bijkantoren van ondernemingen uit derde landen die in België [her]verzekeringsactiviteiten uitoefenen.*

Deze circulaire is van toepassing op verzekeringsmaatschappijen van onderlinge bijstand als gedefinieerd in artikel 15, 79° van de voornoemde wet van 13 maart 2016. Voor deze ondernemingen dient "de Bank" te worden vervangen door "de Controledienst voor de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen" als gedefinieerd in artikel 15, 84° van de voornoemde wet van 13 maart 2016.

Deze circulaire is niet van toepassing op verzekeringsondernemingen als bedoeld in de artikelen 275, 276 of 294 van de voornoemde wet van 13 maart 2016.

Samenvatting/Doelstelling

Deze circulaire beschrijft de verwachtingen van de Bank met betrekking tot de problematiek van de uitgestelde belastingen, in het bijzonder teneinde rekening te houden met de recente wijzigingen in de Europese wetgeving.

Juridische basis

- De **Wet**: de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen;
- **Verordening 2015/35**: Verordening (EU) 2015/35 van de Commissie van 10 oktober 2014 tot aanvulling van Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf;
- **Verordening 2019/981**: Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/981 van de Commissie van 8 maart 2019 tot wijziging van Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/35 tot aanvulling van Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II);
- *Richtsnoeren voor het verliescompensatievermogen van technische voorzieningen en uitgestelde belastingen (EIOPA-BoS-14/177 NL)*
(https://eiopa.europa.eu/Publications/Guidelines/LAC_Final_document_NL.pdf).

Structuur

- I. Doelstellingen
- II. Definities
- III. Aanbevelingen betreffende de vaststelling van uitgestelde belastingvorderingen op de Solvabiliteit II-balans
- IV. Aanbevelingen betreffende de correctie voor het verliescompensatievermogen van uitgestelde belastingen
 - IV. 1. Aanbevelingen betreffende de correctie voor het verliescompensatievermogen van uitgestelde belastingen - berekening - Algemeen
 - IV.2. Aanbevelingen betreffende de correctie voor het verliescompensatievermogen van uitgestelde belastingen - berekening - Opname op basis van de toekomstige winsten
 - IV 3. Deel IV: Correctie voor het verliescompensatievermogen van uitgestelde belastingen op groepsniveau
- V. Risk management
- VI. Documentatie
- VII. Slotbepalingen

Geachte mevrouw
Geachte heer

De Wet en Verordening 2015/35, als gewijzigd bij Gedelegeerde Verordening 2019/981¹, hebben het beginsel ingevoerd van een correctie voor het verliescompensatievermogen van uitgestelde belastingen.

De regels voor de berekening van deze correctie werden voor het eerst opgenomen in circulaire NBB_2016_21 van 25 april 2016, waarin de richtsnoeren van EIOPA over dit onderwerp werden bevestigd en de toepassing van een door de Bank verstandig geachte bovengrens werd opgelegd.

Uiteindelijk heeft de Bank deze bovengrens opgeheven en, aan de hand van circulaire NBB_2017_14 betreffende het verliescompensatievermogen van uitgestelde belastingen, een vereenvoudigde formule opgelegd waarmee de ondernemingen het voor de Bank maximaal aanvaardbare niveau van de correctie kunnen berekenen.

Ondanks deze preciseringen blijkt uit zowel de besprekingen op het niveau van EIOPA als de analyse van de nationale praktijken dat er grote verschillen bestaan tussen de methodes die worden gebruikt door de ondernemingen om de correctie voor het verliescompensatievermogen van uitgestelde belastingen te berekenen.

Deze verschillen liggen ten grondslag aan de wijzigingen die in Verordening 2015/35 werden aangebracht door Verordening 2019/981 om bepaalde beginselen waarop de berekening moet zijn gebaseerd, nader te omschrijven.

Tegen deze achtergrond achtte de Bank het noodzakelijk haar aanbevelingen voor de berekening van de correctie voor het verliescompensatievermogen van uitgestelde belastingen op verschillende punten bij te werken.

In de eerste plaats wil de Bank preciseren hoe de berekening van de correctie concreet wordt beïnvloed door de nieuwe beginselen die werden ingevoerd in artikel 207 van Verordening 2015/35. De circulaire verduidelijkt derhalve hoe deze beginselen moeten worden geïnterpreteerd.

Vervolgens wil de Bank, na een eerste balans te hebben opgemaakt van de praktijken op de Belgische markt, verduidelijken wat haar verwachtingen zijn in de specifieke Belgische context voor de rechtvaardiging van de correctie door de Belgische ondernemingen.

Tot slot beoogt de Bank, ingevolge de preciseringen op het gebied van rapportering die werden aangebracht in de artikelen 297 en 311 van Verordening 2015/35, mee te delen welke precieze informatie er over uitgestelde belastingen moet worden verstrekt met toepassing van die artikelen.

I Doelstellingen

Deze circulaire heeft betrekking op de artikelen 153 en 164 van de Wet en op de artikelen 83, 205 tot 207, 260, 297 en 311 van Verordening 2015/35.

Deze circulaire heeft drie doelstellingen:

- i. alle aanbevelingen van de Bank betreffende het verliescompensatievermogen van uitgestelde belastingen in één circulaire opnemen;
- ii. bepaalde aspecten verduidelijken van de methodologie die de Bank aanvaardbaar acht voor de rechtvaardiging van uitgestelde belastingvorderingen op de actiefzijde van de Solvabiliteit II-balans en voor de rechtvaardiging van de correctie voor het verliescompensatievermogen van uitgestelde belastingen in de berekening van de solvabiliteitsvereisten, teneinde de in Verordening 2015/35 bepaalde beginselen te vertalen in de Belgische regelgeving;

¹ Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/981 van de Commissie van 8 maart 2019 tot wijziging van Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/35 tot aanvulling van Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II) (PB L 161 van 18 juni 2019).

- iii. met toepassing van de artikelen 297 en 311 van Verordening 2015/35 de verwachtingen vastleggen van de Bank betreffende de rapportering over uitgestelde belastingvorderingen en de correctie voor het verliescompensatievermogen van uitgestelde belastingen.

Voor de overzichtelijkheid wordt in deze circulaire ook herinnerd aan en toelichting verschaft bij de regels voor de waardering van uitgestelde belastingvorderingen op de actiefzijde van de Solvabiliteit II-balans. In dit kader worden bepaalde richtsnoeren overgenomen en geëxpliciteerd betreffende de opname en waardering van andere activa en passiva dan technische voorzieningen.

Deze circulaire vormt een aanvulling op en vervangt circulaire NBB_2020_03 van 26 februari 2020 betreffende de impact van uitgestelde belastingen onder Solvabiliteit II.

Zij volgt de structuur van de Guidelines die EIOPA over hetzelfde onderwerp heeft gepubliceerd. De methodologie wordt echter grotendeels beschreven in de toelichting bij de richtsnoeren 8 en 9 van deze circulaire, die betrekking hebben op beginselen van artikel 207 van Verordening 2015/35.

Voor de ondernemingen die gebruikmaken van een intern model wordt de benadering voor de correctie voor het verliescompensatievermogen van uitgestelde belastingen beoordeeld tijdens de procedure voor de goedkeuring van het intern model. De modellering van de correctie voor het verliescompensatievermogen van uitgestelde belastingen wordt beoordeeld op basis van de in deze circulaire vastgelegde beginselen.

II. Definities

LAC DT: de correctie voor het verliescompensatievermogen van uitgestelde belastingen (loss-absorbing capacity of deferred taxes).

DTA: uitgestelde belastingvorderingen (deferred taxes assets)

DTL: uitgestelde belastingverplichtingen (deferred taxes liabilities)

Onmiddellijk verlies: een onmiddellijk verlies als gedefinieerd in artikel 207, lid 1, van Verordening 2015/35.

De term "**uitgestelde belastingen**" wordt op twee manieren gebruikt in de Solvabiliteit II-richtlijn: in de eerste plaats voor de beschrijving van de posten op de Solvabiliteit II-balans en in de tweede plaats in verband met de berekening van fiscale correcties voor het solvabiliteitskapitaalvereiste. Om verwarring te voorkomen, wordt in deze richtsnoeren de uitdrukking "fictief uitgestelde belastingen" gebruikt voor de posten die bij de berekening van de correctie in aanmerking worden genomen.

"Fictieve uitgestelde belastingen": de som van de producten van alle relevante en materiële belastingtarieven en van alle relevante en materiële veranderingen in de tijdelijke verschillen tussen de waardering onder Solvabiliteit II en de waardering voor belastingdoeleinden die voortvloeien uit het onmiddellijke verlies zoals bedoeld in artikel 207, lid 1, van Verordening 2015/35. In het eenvoudigste geval, waarbij sprake is van slechts één belastingtarief en alle verliezen samen bijdragen tot een wijziging van tijdelijke verschillen, zijn de fictieve uitgestelde belastingen gelijk aan het product van een uniform belastingtarief en het verlies zoals bedoeld in artikel 207, lid 1, van Verordening 2015/35. "Fictieve uitgestelde belastingen" zijn niet het verschil tussen vóór en na stresssituaties uitgestelde belastingen. De ondernemingen dienen te beoordelen welk bedrag van de fictieve uitgestelde belastingen kan worden opgenomen in de Solvabiliteit II-balans na verlies in een stresssituatie.

"Significante ondernemingen en minder significante ondernemingen": ondernemingen die als significante ondernemingen of minder significante ondernemingen worden aangemerkt op basis van de criteria van punt 0.5.1. van circulaire NBB_2016_31 van 5 juli 2016 over de prudentiële verwachtingen van de Nationale Bank van België inzake het governancestelsel voor de verzekerings- en herverzekeringssector.

Termen die niet zijn gedefinieerd in deze richtsnoeren, hebben de betekenis die is vastgelegd in de rechtshandelingen waarnaar in de inleiding is verwezen.

III. Aanbevelingen betreffende de vaststelling van uitgestelde belastingvorderingen op de Solvabiliteit II-balans

In artikel 15 van Verordening 2015/35 zijn een aantal regels voor de opname van uitgestelde belastingen vastgelegd. Daarnaast bepaalt artikel 9 van diezelfde verordening dat uitgestelde belastingen moeten worden opgenomen conform de internationale standaarden voor jaarrekeningen die overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1606/2002 door de Commissie zijn goedgekeurd. De regels die deze circulaire bevat, vormen dus geen exhaustieve benadering van de opname van uitgestelde belastingen.

Richtsnoer 1 – Uitgestelde belastingen: opname en waardering (EIOPA Guideline)

Discontering van uitgestelde belastingen

Ondernemingen onthouden zich van het disconteren van uitgestelde belastingvorderingen en -verplichtingen.

Verrekening van uitgestelde belastingvorderingen en -verplichtingen op de Solvabiliteit II-balans

Een onderneming verrekent de uitgestelde belastingvorderingen en -verplichtingen alleen als zij een wettelijk afdwingbaar recht heeft om lopende belastingvorderingen en -verplichtingen te verrekenen en als de uitgestelde belastingvorderingen en -verplichtingen betrekking hebben op belastingen die door dezelfde belastingautoriteit zijn geheven op dezelfde belastbare onderneming.

Opname en waardering van een netto uitgestelde belastingvordering

Wanneer er onvoldoende belastbare tijdelijke verschillen zijn die naar verwachting zullen omkeren in dezelfde periode als de verwachte omkering van de aftrekbare tijdelijke verschillen, beoordeelt de onderneming hoe waarschijnlijk het is dat er belastbare winsten zullen worden gegenereerd in dezelfde periode als de omkering van de aftrekbare tijdelijke verschillen of in de voorgaande² of volgende periodes waarin een belastingverlies als gevolg van de uitgestelde belastingvordering kan worden overgedragen. Bij het opstellen van projecties van belastbare winsten en bij het beoordelen van de waarschijnlijkheid dat er in de toekomst voldoende belastbare winsten zullen worden gegenereerd, moeten de ondernemingen:

- a) er rekening mee houden dat zelfs sterke inkomsten in het verleden mogelijk onvoldoende objectief bewijs zijn van toekomstige winstgevendheid;*
- b) er rekening mee houden dat de mate van onzekerheid met betrekking tot toekomstige belastbare winsten uit verwachte nieuwe activiteiten toeneemt naarmate de projectiehorizon langer wordt, en in het bijzonder wanneer deze winsten naar verwachting worden behaald na het einde van de normale planningscyclus van de onderneming;*
- c) er rekening mee houden dat sommige fiscale regels ertoe kunnen leiden dat de invordering van niet-gecompenseerde fiscale verliezen en ongebruikte fiscaal verrekenbare tegoeden wordt vertraagd of beperkt;*
- d) dubbeltellingen voorkomen: de belastbare winsten die voortvloeien uit de omkering van belastbare tijdelijke verschillen worden buiten de verwachte toekomstige belastbare winsten gehouden wanneer deze zijn gebruikt ter ondersteuning van de opname van uitgestelde belastingvorderingen;*
- e) ervoor zorgen dat deze projecties geloofwaardig zijn en in grote lijnen overeenstemmen met de aannames voor andere verwachte kasstromen. Met name de aannames die ten grondslag liggen aan de projecties dienen in overeenstemming te zijn met de onderliggende aannames voor de waarderingen van technische voorzieningen en activa op de solvabiliteitsbalans.*

² Niet van toepassing in België.

Toelichting

1. Rechtvaardiging van de DTA door verrekening van DTA en DTL

De DTA kunnen voortvloeien uit niet-teruggevorderde belastingvorderingen of uit aftrekbare tijdelijke verschillen.

DTA en DTL kunnen slechts worden verrekend als de onderneming een wettelijk afdwingbaar recht heeft om invorderbare belastingvorderingen en lopende belastingverplichtingen te verrekenen of als de aftrekbare tijdelijke verschillen kunnen worden verrekend met belastbare tijdelijke verschillen.

Deze mogelijkheid tot verrekening is echter niet automatisch; er moet voldaan zijn aan bepaalde voorwaarden.

Verrekening is slechts mogelijk indien, enerzijds, de belastbare tijdelijke verschillen en de aftrekbare tijdelijke verschillen betrekking hebben op dezelfde belastingautoriteit, dezelfde belastbare onderneming en hetzelfde type belasting en, anderzijds, de belastbare tijdelijke verschillen omkeren in dezelfde periode als de aftrekbare tijdelijke verschillen, zodat de uit deze laatste voortvloeiende aftrekbare verliezen kunnen worden geboekt op de belastbare winsten die voortvloeien uit de belastbare tijdelijke verschillen.

Aangezien het Belgische belastingstelsel wel de overdracht van verliezen maar niet de terugwerkende kracht ervan toestaat, kunnen, als de belastbare winsten (die voortvloeien uit belastbare tijdelijke verschillen) worden belast voordat de invorderbare verliezen (die voortvloeien uit de invorderbare tijdelijke verschillen) zich voordoen, de verliezen niet worden toegewezen aan de winsten.

Teneinde de verrekening van DTA en DTL te rechtvaardigen, moeten de ondernemingen bijgevolg ten genoegen van de Bank kunnen aantonen dat de belastbare tijdelijke verschillen omkeren in dezelfde periode als de aftrekbare tijdelijke verschillen.

Op basis van de opgedane ervaring en de vastgestelde best practices oordeelt de Bank dat de eenvoudige vergelijking van de duration van de activa en de passiva geen overtuigend bewijs vormt dat de aftrekbare tijdelijke verschillen volstaan om de belastbare tijdelijke verschillen te rechtvaardigen, aangezien de belastbare tijdelijke verschillen en de aftrekbare tijdelijke verschillen zowel uit de activa als uit de passiva kunnen voortvloeien.

Om dit te kunnen bewijzen moet de omkering van de aftrekbare tijdelijke verschillen en de belastbare verschillen in de tijd worden geprojecteerd.

Wat de methodologie betreft is de Bank tevens van oordeel dat een onderscheid moet worden gemaakt naargelang van de oorsprong (of de aard) van de tijdelijke verschillen. Er moet met name een onderscheid worden gemaakt tussen tijdelijke verschillen met betrekking tot passiva en activa en, voor gemengde ondernemingen, tijdelijke verschillen met betrekking tot technische voorzieningen Leven en technische voorzieningen Niet-Leven. Het is niet de bedoeling van de Bank om verrekeningen tussen Leven en Niet-Leven te verbieden, maar enkel dat de ondernemingen bij de vaststelling van de aannames een duidelijk onderscheid maken tussen Leven en Niet-Leven.

De Bank kan echter toestaan dat een benadering wordt gehanteerd die hoofdzakelijk gebaseerd is op de projectie van kasstromen van activa en passiva, teneinde te voorkomen dat in de analyse te veel aannames worden opgenomen die niet verifieerbaar zijn.

Er wordt ook verwacht dat de projectie van de omkering van de tijdelijke verschillen met betrekking tot de passiva wordt uitgevoerd op een wijze die in overeenstemming is met de projectie van de kasstromen die aan de berekening van de best estimate ten grondslag liggen.

Wat de tijdelijke verschillen met betrekking tot de activa betreft, moet ook rekening worden gehouden met de ontwikkeling van de kasstromen die verband houden met de activa.

Ondernemingen die bijkantoren hebben in verschillende fiscale rechtsgebieden mogen de DTA en DTL van deze verschillende bijkantoren niet met elkaar verrekenen. In dat geval moet de analyse van de mogelijke verrekening tussen de aftrekbare en de belastbare tijdelijke verschillen per bijkantoor worden verricht.

De Bank erkent echter dat het projecteren van de omkering van de tijdelijke verschillen een complexe oefening is. Daarom bepaalt zij per geval, om rekening te houden met het evenredigheidsbeginsel, welke ondernemingen een analyse van de omkering van de tijdelijke verschillen moeten uitvoeren op basis van de projectie van de kasstromen van activa en passiva.

De projectie van de omkering van de tijdelijke verschillen moet door significante ondernemingen in principe slechts één keer worden uitgevoerd, op 31 december 2023. De Bank behoudt zich echter het recht voor om bepaalde ondernemingen te verzoeken de projectie later opnieuw uit te voeren wanneer wijzigingen in de onderneming of in de economische omstandigheden een aanzienlijke invloed hebben op de omkering van de verschillen. Voor ondernemingen die toekomstige winsten willen projecteren over een tijdshorizon van meer dan 10 jaar of zonder op lineaire basis haircuts toe te passen vanaf het zesde jaar, zou de analyse van de omkering van de tijdelijke verschillen systematisch moeten worden uitgevoerd.

Dit doet geen afbreuk aan de mogelijkheid voor de Bank om een dergelijke analyse te vragen van minder significante ondernemingen, gelet op hun specifiek risicoprofiel.

Ondernemingen die geen analyse van de omkering van de tijdelijke verschillen moeten uitvoeren, hebben automatisch de mogelijkheid tot verrekening van de DTA en de DTL.

2. Rechtvaardiging van de DTA door het bestaan van toekomstige winsten

De DTA moeten alleen gerechtvaardigd worden door het bestaan van toekomstige winsten indien er onvoldoende belastbare tijdelijke verschillen zijn die naar verwachting zullen omkeren in dezelfde periode als de tijdelijke aftrekbare verschillen.

Er is met andere woorden slechts een invorderbaarheidstest nodig wanneer er nog netto DTA overblijven na alle mogelijke verrekeningen van DTA en DTL.

Met toepassing van punt b) hierboven moet er een passende tijdshorizon worden vastgesteld voor de projectie van de toekomstige winsten waarmee de DTA worden gerechtvaardigd. De Bank beveelt aan deze tijdshorizon te beperken tot 10 jaar, met haircuts die op lineaire basis op de toekomstige winsten worden toegepast vanaf het zesde jaar.

Ondernemingen die van deze regel wensen af te wijken, moeten hiervoor een rechtvaardiging bezorgen aan de Bank en moeten de voorzichtigheid aantonen van hun algemene methodologie voor de rechtvaardiging van de DTA door een terugkerende analyse uit te voeren van de mogelijke verrekening tussen aftrekbare en belastbare tijdelijke verschillen zoals beschreven in punt 1.

Met betrekking tot deze invorderbaarheidstest wenst de Bank de ondernemingen te wijzen op de gevolgen van punt d) over dubbeltellingen, waarin wordt aangegeven dat de verwachte toekomstige belastbare winsten die worden gebruikt om de opname van uitgestelde belastingvorderingen te ondersteunen, geen belastbare winsten mogen omvatten die het gevolg zijn van omgekeerde belastbare tijdelijke verschillen.

Bijgevolg mogen de winsten uit overeenkomsten die binnen de contractgrenzen (contract boundaries) vallen, niet worden opgenomen in de verwachte toekomstige belastbare winsten, en mogen enkel de uit verwachte nieuwe activiteiten voortvloeiende verwachte toekomstige belastbare winsten worden gebruikt om de opname van uitgestelde belastingvorderingen te ondersteunen. Nieuwe activiteiten omvatten ook verlengingen buiten de contractgrenzen. Evenzo kunnen de tijdelijke verschillen in waardering met betrekking tot de activa (latente meer- en minderwaarden) die reeds zijn opgenomen in de SII-balans, niet worden hergebruikt als verwachte toekomstige belastbare winsten.

Wat de methodologie betreft, verwacht de Bank dat de volgende regels in acht worden genomen:

- Er wordt een onderscheid gemaakt tussen bestaande en nieuwe overeenkomsten. Indien de bestaande activiteiten binnen de contractgrenzen vallen, werd er reeds rekening mee gehouden in de oorspronkelijke balanspositie van de DTA en de DTL en mag er nooit rekening mee worden gehouden in de toekomstige winsten waarmee de DTA worden gerechtvaardigd.
- Er wordt een onderscheid gemaakt tussen Leven en Niet-Leven. De meeste niet-levensverzekeringsovereenkomsten lopen na één jaar af, terwijl de levensverzekeringsovereenkomsten over het algemeen een langere looptijd hebben. Daarom worden de contractgrenzen niet op dezelfde manier toegepast voor niet-levens- en levensverzekeringsactiviteiten. Bovendien worden er voor de rentabiliteit van de overeenkomsten

geheel andere aannames gebruikt naargelang het om levensverzekerings- of niet-levensverzekeringsactiviteiten gaat.

- Om de betrouwbaarheid te verzekeren van de aannames met betrekking tot de toekomstige belastbare winsten, moeten de ondernemingen hun bedrijfsplan als uitgangspunt nemen, zodat de gehanteerde projecties in overeenstemming zijn met de door de onderneming ontwikkelde en door haar bestuursorganen goedgekeurde strategie.
- Bovendien moet de onderneming de in het plan opgenomen aannames documenteren, zowel wat de premies als de schadegevallen betreft. De aannames voor de groei van het premie-incasso moeten redelijk en plausibel zijn.

Tot slot wenst de Bank te onderstrepen dat, ingevolge punt e), de hypothese van de (automatische) omkeerbaarheid van de risicomarge (risk margin) moeilijk a priori kan worden aangenomen. De risicomarge mag slechts als bron van toekomstige winsten worden omgekeerd in uitzonderlijke gevallen en op voorwaarde dat de onderneming ten genoegen van de Bank kan aantonen dat deze risicomarge effectief een bron van toekomstige winsten kan zijn.

Richtсноer 2 - Behandeling van uitgestelde belastingen wanneer ondernemingen niet in aanmerking worden genomen bij het groepstoezicht (EIOPA Guideline)

Ondernemingen passen de volgende beginselen toe voor de opname van uitgestelde belastingen wanneer verbonden ondernemingen niet in aanmerking worden genomen bij het groepstoezicht overeenkomstig de artikelen 349 en 350 van de Wet:

- a) wanneer deelnemingen in verbonden ondernemingen op grond van artikel 349, § 1, eerste lid, 1° van de Wet niet in aanmerking worden genomen bij het groepstoezicht, wordt de uitgestelde belasting met betrekking tot die uitgesloten onderneming noch op het niveau van de afzonderlijke onderneming, noch op groepsniveau opgenomen;*
- b) wanneer deelnemingen in verbonden ondernemingen op grond van artikel 349, § 1, eerste lid, 2° of 3° van de Wet niet in aanmerking worden genomen bij het groepstoezicht, wordt de uitgestelde belasting met betrekking tot die uitgesloten onderneming niet op groepsniveau opgenomen.*

IV. Aanbevelingen betreffende de correctie voor het verliescompensatievermogen van uitgestelde belastingen - berekening

IV.1. Aanbevelingen betreffende de correctie voor het verliescompensatievermogen van uitgestelde belastingen - berekening - Algemeen

Richtсноer 3 – Mate van gedetailleerdheid van de berekening (EIOPA Guideline)

Ondernemingen voeren de berekening van de correctie voor het verliescompensatievermogen van uitgestelde belastingen uit op een niveau van detail dat representatief is voor alle materiële en relevante voorschriften in alle geldende belastingstelsels. Alle nationale belastingstelsels waaraan de onderneming is onderworpen, alsook hun specifieke kenmerken, worden in overweging genomen.

Toelichting

Er moet bijvoorbeeld rekening worden gehouden met de specifieke stelsels voor meerwaarden bij de realisatie van onroerende activa of dividenden op aandelen.

Richtсноer 4 – Waarderingsbeginselen en -benaderingen (EIOPA Guideline)

Ondernemingen berekenen de correctie voor het verliescompensatievermogen van uitgestelde belastingen door de Solvabiliteit II-balans te onderwerpen aan stresstests (gelijkaardig aan die welke worden gebruikt bij de berekening van het SCR)³ en door de gevolgen daarvan te bepalen voor de belastingcijfers van de onderneming. De correctie dient vervolgens te worden berekend op basis van de tijdelijke verschillen tussen de aan stresstests onderworpen Solvabiliteit II-waarden en de overeenkomstige cijfers voor

³ Stresstest dient hier te worden geïnterpreteerd als "SCR-schok".

belastingdoeleinden. Dit houdt in dat ondernemingen voor elk van de aan een stresstest onderworpen activa of passiva beoordelen of de waardeverandering die werd vastgesteld bij de stresstest op basis van de waarderingsregels onder Solvabiliteit II, aanleiding geeft tot een tijdelijk verschil in waardering tussen de waarde voor Solvabiliteit II en de waarde voor belastingdoeleinden na de schok.

Overeenkomstig de vereisten van artikel 15, lid 1, van Verordening 2015/35 houden ondernemingen rekening met alle activa en passiva die zijn opgenomen voor solvabiliteits- of belastingdoeleinden bij de berekening van het verliescompensatievermogen van uitgestelde belastingen.

Toelichting

Er wordt verwacht dat de waardeverandering als gevolg van de SCR-schok in aanmerking wordt genomen voor alle passiva en activa waar de schok een invloed op heeft.

Ondernemingen moeten kunnen inschatten welk effect de 1/200-schok heeft op de aftrekbare tijdelijke verschillen met betrekking tot de activa en de passiva en op de belastbare tijdelijke verschillen met betrekking tot de activa en de passiva, en moeten bijgevolg het effect van de verschillende elementen van de 1/200-schok op het bedrag van de fictieve DTA (DTA na de schok) en op het bedrag van de fictieve DTL (DTL na de schok) kunnen ramen, om het bedrag te bepalen van de fictieve DTA en DTL in een situatie na schok.

Significante ondernemingen moeten dus het totale bedrag van de fictieve DTA in een situatie na schok rechtvaardigen (zie richtsnoer 9 - Toelichting - Noodzaak van een invorderbaarheidstest).

Minder significante ondernemingen mogen onder de hieronder vermelde voorwaarden een vereenvoudigde methode hanteren op basis van het gemiddelde belastingtarief.

Richtsnoer 5 – Verliestoerekening (EIOPA Guideline)

Wanneer ondernemingen een benadering gebruiken op basis van gemiddelde belastingtarieven, rekenen zij, overeenkomstig artikel 207, lid 5, van Verordening 2015/35, het verlies als bedoeld in artikel 207, lid 1, van Verordening 2015/35 toe aan de oorzaken daarvan als de berekening van de correctie voor uitgestelde belastingen op geaggregeerd niveau niet alle relevante en belangrijke regels van de geldende belastingstelsels weerspiegelt.

Wanneer de hierboven vastgestelde toerekening niet alle relevante en belangrijke regels van de geldende belastingstelsels weerspiegelt, rekenen ondernemingen het verlies toe aan balansposten met een voldoende mate van gedetailleerdheid om aan deze vereiste te voldoen.

Toelichting

Een benadering op basis van gemiddelde belastingtarieven wordt slechts toegepast als het belastingstelsel niet voorziet in specifieke regelingen voor de activa en passiva van de verzekeringsonderneming. Als dat wel het geval is, moet de berekening voldoende granulair zijn om rekening te houden met alle specifieke regelingen.

In de praktijk gaat de Bank ervan uit dat de benadering op basis van een gemiddeld belastingtarief alleen kan worden toegepast op minder significante ondernemingen, op grond van het evenredigheidsbeginsel, en niet op significante ondernemingen.

Deze benadering kan door geen enkele onderneming worden toegepast wanneer het effect van de LAC DT groter is dan of gelijk aan 10% van het SCR, noch wanneer de onderneming toekomstige winsten projecteert over een tijdshorizon van meer dan 10 jaar of zonder haircuts toe te passen.

Richtsnoer 6 – Regelingen voor de overdracht van winsten of verliezen (EIOPA Guideline)

Wanneer een onderneming contractuele overeenkomsten heeft afgesloten met betrekking tot de winst- of verliesoverdracht aan een andere onderneming of gebonden is door andere regelingen onder de bestaande belastingwetgeving in de lidstaat (fiscale groepen) of door een regeling waarbij een dergelijke overdracht

plaatsvindt of wordt geacht te ontstaan door een verrekening van dergelijke verliezen met de winst van een andere onderneming onder de geldende fiscale consolidatieregels in de lidstaat (fiscale eenheid), dan houdt de onderneming rekening met deze overeenkomsten of regelingen bij de berekening van de correctie voor het verliescompensatievermogen van uitgestelde belastingen.

Bij een contractuele overeenkomst waarbij waarschijnlijk een verlies zal worden overgedragen aan een andere onderneming, of waar een dergelijke verliesoverdracht plaatsvindt of wordt geacht plaats te vinden door middel van een verrekening van dat verlies met de winsten van een andere onderneming ("ontvangende onderneming") nadat de onderneming ("overdragende onderneming") het onmiddellijke verlies lijdt als bedoeld in artikel 207, lid 1, van Verordening 2015/35, neemt de overdragende onderneming de betrokken correctie voor uitgestelde belastingen enkel op in de mate dat de betaling of andere uitkering zal worden ontvangen in ruil voor de overdracht van fictieve belastingverliezen.

De overdragende onderneming neemt de betaling of uitkering enkel op voor zover een correctie voor uitgestelde belastingen kan worden opgenomen in het kader van richtsnoer 10 indien het verlies niet werd overgedragen.

De overdragende onderneming neemt de betaling of uitkering enkel op indien de regeling of contractuele overeenkomst rechtsgeldig en afdwingbaar is door de overdragende onderneming met betrekking tot de overdracht van deze posten.

Indien de waarde van de betaling of uitkering afhankelijk is van de solvabiliteit of de fiscale positie van de ontvangende onderneming of de bestaande fiscale consolidatie (fiscale eenheid) als geheel, baseert de overdragende onderneming de waardering van de betaling of uitkering op een betrouwbare schatting van de verwachte te ontvangen waarde in ruil voor het overgedragen verlies.

De overdragende onderneming controleert of de ontvangende onderneming in staat is haar verplichtingen na te komen onder stressomstandigheden, namelijk na te zijn onderworpen aan de stresstests van het solvabiliteitskapitaalvereiste, als de ontvangende onderneming is onderworpen aan de Solvabiliteit II-richtlijn.

De overdragende onderneming geeft alle verschuldigde belastingen op de ontvangen betaling of uitkering weer in het erkende bedrag van de fictieve uitgestelde belastingen.

Wanneer de ontvangende individuele onderneming is onderworpen aan de Solvabiliteit II-richtlijn, neemt zij het overgedragen verlies niet op in de berekening van de correctie voor het verliescompensatievermogen van uitgestelde belastingen.

Richtsnoer 7 – Tijdelijke aard (EIOPA Guideline)

Fictieve uitgestelde belastingen dienen te worden opgenomen indien ze tijdelijk van aard zijn. Deze opname dient gebaseerd te zijn op de mate waarin verrekening is toegestaan volgens de desbetreffende belastingstelsels. Dit kan de verrekening met historische belastingverplichtingen⁴ of lopende of waarschijnlijk toekomstige belastingverplichtingen omvatten.

Richtsnoer 8 – Voorkomen van dubbeltellingen (EIOPA Guideline)

Ondernemingen zorgen ervoor dat de uitgestelde belastingvorderingen die voortvloeien uit het onmiddellijk verlies als gedefinieerd in artikel 207, lid 1, van Verordening 2015/35 niet worden ondersteund door dezelfde uitgestelde belastingverplichtingen of toekomstige belastbare winsten die reeds de opname ondersteunen van uitgestelde belastingvorderingen voor waarderingsdoeleinden in de Solvabiliteit II-balans overeenkomstig artikel 75 van de Solvabiliteit II-richtlijn.

Ondernemingen volgen de beginselen van artikel 15 van Verordening 2015/35 bij het opnemen van fictieve uitgestelde belastingvorderingen op een aan stresstests onderworpen Solvabiliteit II-balans.

⁴ Niet van toepassing in België.

Toelichting

Uitgestelde belastingverplichtingen of toekomstige belastbare winsten die reeds de opname van uitgestelde belastingvorderingen voor waarderingdoeleinden in de Solvabiliteit II-balans ondersteunen, kunnen dus niet worden gebruikt ter ondersteuning van de uitgestelde belastingvorderingen die voortvloeien uit de 1/200-schok van het SCR (fictieve uitgestelde belastingvorderingen of fictieve DTA, DTA na de schok).

Het beginsel bestaat er dus in het bedrag van de fictieve DTA (DTA in een situatie na schok) te rechtvaardigen door belastbare winsten. Deze belastbare winsten kunnen voortvloeien hetzij uit de omkering van de tijdelijke verschillen (verrekening met de fictieve DTL of de DTL na de schok), hetzij uit de toekomstige winsten, met dien verstande dat het in beide gevallen gaat om belastbare winsten die ontstaan in een situatie na schok (in een stresssituatie). Na rechtvaardiging van de DTA in een situatie na schok stemt de LAC DT overeen met de verandering in de netto uitgestelde belastingpositie, tussen de balans vóór de schok en de balans na de schok (voor meer informatie, zie richtsnoer 9 - Invorderbaarheidstest).

Bij wijze van vereenvoudiging kan de LAC DT worden gerechtvaardigd door verrekening met de netto DTL vóór de schok.

Deze vereenvoudigde benadering wordt op basis van het evenredigheidsbeginsel toegepast op minder significante ondernemingen die het bedrag van de LAC DT beperken tot minder dan 10 % van het SCR zonder toekomstige winsten te projecteren over een horizon van meer dan 10 jaar met haircuts die op lineaire basis worden toegepast vanaf het zesde jaar.

Opmerking: als de onderneming bepaalde netto DTA niet kan opnemen op de actiefzijde van haar Solvabiliteit II-balans vóór de schok omdat het onwaarschijnlijk wordt geacht dat zij belastbare winst kan genereren om deze DTA te verrekenen, beroept zij zich niet op een aan haar SCR verbonden belastingeffect. Het is immers onwaarschijnlijk dat zij belastbare winsten kan rechtvaardigen na de schok wanneer zij dit niet kon doen vóór de schok.

Wat dubbeltellingen betreft, gelden voor de berekening van de fictieve DTA dezelfde regels als voor de berekening van de uitgestelde belastingvorderingen op de actiefzijde van de balans (zie richtsnoer 1 in punt III hierboven).

Wat de methodologie betreft, verwacht de Bank dat de volgende regels in acht worden genomen:

- Er wordt een onderscheid gemaakt tussen bestaande zaken, voor zover ze binnen de contractgrenzen vallen, en nieuwe zaken. Met de bestaande activiteiten werd reeds rekening gehouden in de oorspronkelijke balanspositie van de DTA en DTL en er mag nooit rekening mee worden gehouden in de toekomstige winsten waarmee de DTA worden gerechtvaardigd.
- Er wordt een onderscheid gemaakt tussen Leven en Niet-Leven. De meeste niet-levensverzekeringsovereenkomsten lopen na één jaar af, terwijl de levensverzekeringsovereenkomsten over het algemeen een langere looptijd hebben. Daarom worden de contractgrenzen niet op dezelfde manier toegepast voor niet-levens- en levensverzekeringsactiviteiten. Bovendien worden er voor de rentabiliteit van de overeenkomsten geheel andere aannames gebruikt naargelang het om levensverzekerings- of niet-levensverzekeringsactiviteiten gaat.
- Om de betrouwbaarheid te verzekeren van de aannames met betrekking tot de toekomstige belastbare winsten, moeten de ondernemingen hun bedrijfsplan als uitgangspunt nemen, zodat de gehanteerde projecties in overeenstemming zijn met de door de onderneming ontwikkelde en door haar bestuursorganen goedgekeurde strategie.
- Bovendien moet de onderneming de in het plan opgenomen aannames documenteren, zowel wat de premies als de schadegevallen betreft. De aannames voor de groei van het premie-incasso moeten redelijk en plausibel zijn.

Wanneer met name de rechtvaardiging van de uitgestelde belastingen berust op het bestaan van toekomstige winsten, kunnen alleen winsten die nog niet zijn opgenomen in de Solvabiliteit II-balans in aanmerking worden genomen.

Voorts kan niet a priori worden uitgegaan van de hypothese van de omkeerbaarheid van de risicomarge (risk margin). De risicomarge mag slechts worden omgekeerd als bron van toekomstige winsten in uitzonderlijke gevallen en op voorwaarde dat de onderneming ten genoegen van de Bank kan aantonen dat deze risicomarge effectief een bron van toekomstige winsten kan zijn.

IV.2. Aanbevelingen betreffende de correctie voor het verliescompensatievermogen van uitgestelde belastingen - berekening - Opname op basis van de toekomstige winsten

Richtsnoer 9 – Opname op basis van toekomstige winsten (EIOPA Guideline)

Indien de opname van fictieve uitgestelde belastingvorderingen wordt ondersteund door een beoordeling van toekomstige belastbare winsten, kunnen ondernemingen fictieve uitgestelde belastingvorderingen slechts opnemen voor zover het waarschijnlijk is dat zij voldoende toekomstige fiscale winsten beschikbaar zullen hebben na het onmiddellijke verlies te hebben geleden.

Ondernemingen maken gebruik van gepaste methoden voor de beoordeling van de tijdelijke aard van de fictieve uitgestelde belastingvorderingen en van de tijdstippen van toekomstige belastbare winsten, en deze methoden voldoen aan de volgende voorschriften:

a) de beoordeling is in overeenstemming met artikel 15, lid 3, van Verordening 2015/35;

b) in de beoordeling wordt rekening gehouden met de vooruitzichten van de onderneming nadat zij het onmiddellijke verlies heeft geleden.

Toelichting

Zoals vermeld in richtsnoer 4 hierboven, berekenen ondernemingen de LAC DT door de Solvabiliteit II-balans te onderwerpen aan schokken (gelijkaardig aan die welke worden gebruikt bij de berekening van het SCR).

Als ondernemingen een deel van de fictieve DTA (na de schok) willen rechtvaardigen met toekomstige winsten, moeten zij de gevolgen van de 1/200-schok op de projecties van de toekomstige belastbare resultaten analyseren. De ondernemingen moeten hun strategisch plan voor de middellange termijn dus aanpassen aan de economische situatie die het gevolg is van de schok. Deze projecties moeten zodanig worden opgesteld dat de belastbare winst kan worden geïdentificeerd per bron.

Noodzaak van een invorderbaarheidstest

Wanneer in een situatie na schok het bedrag van de fictieve DTA hoger is dan dat van de fictieve DTL, moet het gedeelte van de DTA dat de fictieve DTL overschrijdt, worden gerechtvaardigd door het bestaan van verwachte toekomstige belastbare winsten in een situatie na schok. Naargelang van het geval, met of zonder automatische verrekening tussen de fictieve DTA en de fictieve DTL (zie beginsel van de tijdshorizon en de haircuts).

Deze benadering, die gebaseerd is op de rechtvaardiging van het totale bedrag aan DTA in de situatie na schok, moet door alle significante ondernemingen worden toegepast.

De mogelijkheid om een vereenvoudigde methode te gebruiken die gebaseerd is op verrekening met de netto-DTL vóór de schok, is voorbehouden aan minder significante ondernemingen, waarvan het bedrag van de LAC DT hoogstens 10% van het SCR bedraagt, die geen toekomstige belastbare winsten over een tijdshorizon van meer dan tien jaar projecteren en die op lineaire basis haircuts toepassen vanaf het zesde jaar. Niet-significante ondernemingen die niet aan deze voorwaarden voldoen, moeten een benadering toepassen die gebaseerd is op de rechtvaardiging van alle DTA in een situatie na schok.

Volgens de vereenvoudigde benadering,

- als de variatie in de uitgestelde belastingen kleiner is dan de netto DTL van de Solvabiliteit II-balans, wordt ervan uitgegaan dat er geen netto DTA worden geboekt op de Solvabiliteit II-balans na de schok (fictieve DTA) en is er geen invorderbaarheidstest nodig.

- als de variatie in de uitgestelde belastingen groter is dan de netto DTL van de Solvabiliteit II-balans, wordt ervan uitgegaan dat er wel netto DTA worden geboekt op de Solvabiliteit II-balans na de schok (fictieve DTA). In dat geval moet de onderneming een invorderbaarheidstest uitvoeren om aan te tonen dat de fictieve DTA na de schok kunnen worden ingevorderd.

Wanneer de onderneming echter is onderworpen aan verschillende belastingautoriteiten (groep) of indien er verschillende belastingstelsels van toepassing zijn, moet de vergelijking van de aangenomen LAC DT en van de DTL afzonderlijk worden verricht voor elk rechtsgebied of belastingstelsel.

Invorderbaarheidstest - Beginselen

De invorderbaarheidstest moet aantonen of er na de schok waarschijnlijke winsten zijn waarmee de fictieve DTA kunnen worden verrekend. Dit moet worden aangetoond overeenkomstig de beginselen van artikel 207 van Uitvoeringsverordening 2015/35.

In artikel 207 van de Verordening, zoals gewijzigd bij Gedelegeerde Verordening 2019/981, wordt bepaald hoe de invorderbaarheidstest moet worden uitgevoerd.

Algemene beginselen inzake de aannames

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 207, lid 2bis, van Verordening 2015/35 moet in de aannames voor de projectie van de toekomstige winsten rekening worden gehouden met:

- a) "wettelijke of bestuursrechtelijke vereisten inzake de termijnen met betrekking tot de voorwaartse compensatie van niet-gecompenseerde fiscale verliezen of de overdracht van ongebruikte fiscaal verrekenbare tegoeden;
- b) de omvang van het in lid 1 bedoelde verlies en de impact ervan op de huidige en toekomstige financiële situatie van de onderneming en op de prijszetting van verzekeringsproducten, de winstgevendheid van de markt, de vraag naar verzekeringen, de herverzekeringsdekking en andere macro-economische variabelen;
- c) de toegenomen onzekerheid over toekomstige winst na het in lid 1 bedoelde verlies, alsmede de toenemende mate van onzekerheid met betrekking tot toekomstige belastbare winst na dat verlies, naarmate de projectiehorizon langer wordt".

Met toepassing van het bovenstaande punt b) zijn ondernemingen dus niet uitdrukkelijk verplicht om de SCR-vereisten na te leven na de schok. Het niveau van overeenstemming met het SCR moet echter worden weerspiegeld in het bedrag van de winsten die beschikbaar zijn voor het waarschijnlijke gebruik van de fictieve uitgestelde belastingen. Ondernemingen dienen hun aannames dus bij te stellen ten opzichte van hun bedrijfsplan, met name om het niveau van overeenstemming met de kapitaalvereisten na de schok te weerspiegelen.

De naleving van de MCR-vereisten na schok kan worden beoordeeld aan de hand van stresstests.

Een onderneming die niet kan aantonen dat zij voldoet aan de MCR-vereisten na de schok, dient geen LAC DT te berekenen.

Daarnaast preciseert artikel 207, lid 2ter van Verordening 2015/35 het volgende:

"Om aan te tonen dat het waarschijnlijk is dat toekomstige belastbare winst beschikbaar zal zijn, hanteren verzekerings- en herverzekeringsondernemingen geen aannames die gunstiger zijn dan die welke worden gebruikt voor de waardering en het gebruik van uitgestelde belastingvorderingen in overeenstemming met artikel 15".

De precisering dat de aannames na de schok niet gunstiger mogen zijn dan die vóór de schok, moet er met name voor zorgen dat niet kan worden aangenomen dat een deel van de schok zal omkeren, wat onder meer inhoudt dat er geen "pull to par" of terugkeer naar de normale situatie is.

De verwachte belastbare winsten in het bedrijfsplan zullen naar beneden moeten worden bijgesteld. Het is niet aanvaardbaar dat de verwachte toekomstige belastbare winsten in een situatie na schok ongewijzigd blijven ten opzichte van de situatie in het bedrijfsplan van de onderneming.

Indien een onderneming wil aantonen dat in een situatie na schok bepaalde factoren leiden tot een toename van de toekomstige winsten, zal zij haar bewijs moeten staven op een wijze die in overeenstemming is met enerzijds de geanalyseerde schok en anderzijds haar bedrijfsplan, met inbegrip van haar investerings- en commercieel beleid. Voorts mogen de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen overeenkomstig artikel 207, lid 2 quinquies van Verordening 2015/35 alleen aannemen dat in de toekomst management actions worden ondernomen na het in lid 1 van dat artikel bedoelde verlies mits de voorwaarden van artikel 23 van die verordening in acht worden genomen (zie ook het punt "Beginselen inzake de management actions" hieronder).

De omstandigheden na de schok vormen immers het uitgangspunt voor de projecties. De context is dus die van een verslechterde economische situatie. De analyse van mogelijke verliesscenario's en bronnen van verlies moet grondig worden uitgevoerd.

Beginselen inzake de tijdshorizon

Artikel 207, lid 2 quater van Verordening 2015/35 legt onder meer de regels vast voor de opname van nieuwe overeenkomsten in de beoordeling van toekomstige winsten:

"Om aan te tonen dat het waarschijnlijk is dat toekomstige belastbare winst beschikbaar zal zijn, voldoen de aannames die verzekerings- en herverzekeringsondernemingen hanteren aan de volgende voorwaarden:

- a) voor de verkoop van nieuwe polissen worden geen aannames gehanteerd die hoger uitkomen dan die waarmee voor de bedrijfsplanning van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming wordt gerekend;
- b) voor de verkoop van nieuwe polissen worden geen aannames gehanteerd met een tijdshorizon die langer is dan die in de bedrijfsplanning van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming, en langer dan vijf jaar".

Artikel 207, lid 2 quater, a), b) en d) van Verordening 2015/35 strekt ertoe de nieuwe overeenkomsten die in aanmerking kunnen worden genomen om de LAC DT te rechtvaardigen, te beperken tot de nieuwe overeenkomsten die aanwezig zijn in het bedrijfsplan. Daarnaast wordt beoogd de projectiehorizon van de nieuwe overeenkomsten te beperken tot die van het bedrijfsplan, met een maximum van vijf jaar, en haircuts toe te passen voor het geval dat de projectiehorizon van de winsten langer is dan die van het bedrijfsplan.

In dit opzicht dient eraan te worden herinnerd dat onder nieuwe overeenkomsten alle overeenkomsten wordt verstaan die buiten de contractgrenzen (contract boundaries) vallen. Alle winsten die zijn opgenomen in overeenkomsten die binnen de contractgrenzen vallen, worden immers reeds opgenomen in de Solvabiliteit II-balans en kunnen niet meer worden gebruikt om de LAC DT te rechtvaardigen.

Daarnaast vermeldt artikel 207, lid 2 quater, d) van Verordening 2015/35 het volgende:

"wanneer, onverminderd punt a), de verzekerings- of herverzekeringsonderneming voor winsten uit nieuwe activiteiten een projectiehorizon vaststelt die langer is dan de horizon voor haar bedrijfsplanning, wordt een eindige projectiehorizon vastgesteld en worden de nodige reductiefactoren toegepast op de winsten die van nieuwe activiteiten worden verwacht na de tijdshorizon van de bedrijfsplanning van de onderneming. De aanname is dan dat die reductiefactoren verder toenemen naarmate de winsten verder in de toekomst liggen".

Telkens wanneer de onderneming toekomstige winsten projecteert over een tijdshorizon die langer is dan die van het bedrijfsplan, moet ze dus haircuts toepassen op de kasstromen voor de jaren na een tijdshorizon van vijf jaar.

De Bank beveelt aan deze tijdshorizon te beperken tot 10 jaar, met haircuts die op lineaire basis op de toekomstige winsten worden toegepast vanaf het zesde jaar.

Ondernemingen die van deze regel wensen af te wijken, moeten hiervoor een rechtvaardiging bezorgen aan de Bank.

In dat geval moet de erkend commissaris beslissen over deze rechtvaardiging.

Voorts moeten ondernemingen die een tijdshorizon van meer dan tien jaar willen hanteren voor de projectie van toekomstige winsten of die geen lineaire haircuts willen toepassen, aantonen dat hun algemene methodologie voor de rechtvaardiging van de DTA en de LAC DT prudent en consistent is door af te zien van alle methodologische vereenvoudigingen, zoals de verrekening van DTA en DTL in de balans vóór de schok en de verrekening van de correctie van de fictieve DTA (na de schok) en de fictieve DTL (na de schok).

Dergelijke ondernemingen worden verzocht de omkering van de tijdelijke verschillen in een situatie vóór schok systematisch te analyseren met het oog op de rechtvaardiging van de DTA in de balans vóór de schok. Ze worden ook gevraagd het totale bedrag van de fictieve DTA in een situatie na schok te rechtvaardigen door op basis van een analyse van de omkering van de tijdelijke verschillen in een situatie na schok na te gaan welke mogelijkheden er zijn om de DTA na de schok en de DTL na de schok in een situatie na schok te verrekenen.

Met het oog op de LAC DT moet de onderneming bovendien het verband leggen tussen de economische winsten en de fiscale winsten, aangezien enkel deze laatste belastingterugvorderingen kunnen rechtvaardigen.

Beginselen inzake het rendementpercentage voor de activa

Artikel 207, lid 2 quater van Verordening 2015/35 preciseert ook het volgende met betrekking tot het rendementpercentage voor de activa:

“de aanname is dat de rendementpercentages op de beleggingen van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming na het in lid 1 bedoelde verlies gelijk zijn aan de impliciete rendementen van de forward rates berekend uit de betrokken risicovrije rentetermijnstructuur na dat verlies, tenzij de verzekerings- of herverzekeringsonderneming in staat is geloofwaardig bewijs te leveren van waarschijnlijke rendementen die hoger liggen dan die impliciete rendementen”;

Met toepassing van dit artikel kan slechts van geval tot geval worden aangetoond dat een rendementpercentage hoger ligt dan het percentage van de relevante risicovrije rentetermijnstructuur, afhankelijk van het beleggingsbeleid van de onderneming, en kan hierbij niet worden gesteund op de hypothese van een (volledige of gedeeltelijke) omkering van de SCR-schok.

Door te verduidelijken dat gebruik moet worden gemaakt van het rendementpercentage van de relevante risicovrije rentetermijnstructuur, bepaalt de regelgeving bovendien dat het gaat om de risicovrije rentetermijnstructuur na de toepassing van de volatiliteitsaanpassing (volatility adjustment) en/of de matchingopslag (matching adjustment). Bijgevolg wordt een deel van de liquiditeitsspreadschok reeds gecorrigeerd.

Voor dit punt wordt verwezen naar de uitleg hierboven over de opname van nieuwe overeenkomsten.

Beginselen inzake de management actions

Artikel 207, lid 2 quinquies van Verordening 2015/35 bepaalt het volgende:

“Verzekerings- en herverzekeringsondernemingen mogen aannemen dat in de toekomst beheeractiviteiten worden ondernomen na het in lid 1 bedoelde verlies, mits de voorwaarden van artikel 23 in acht worden genomen”.

In de praktijk worden de management actions die in aanmerking kunnen worden genomen om toekomstige winsten na de schok te rechtvaardigen, door deze bepaling aanzienlijk beperkt. De onderneming moet met name kunnen aantonen dat deze management actions verenigbaar zijn met haar bedrijfsplan en/of met management actions die in het verleden zijn ondernomen in vergelijkbare omstandigheden.

De Bank is van oordeel dat niet mag worden uitgegaan van de algemene veronderstelling dat een aanpassing van de tarieven volstaat om het niveau van het premie-incasso te herstellen en hetzelfde niveau van schadelast of winstgevendheid te bereiken als vóór de schok. Deze veronderstelling is onrealistisch in crisissituaties die, wat bepaalde macro-economische aspecten betreft, gevolgen kunnen hebben voor de hele sector tegelijkertijd en met dezelfde intensiteit, terwijl andere aspecten van de schok verband kunnen houden met het specifieke risicoprofiel van de onderneming.

Richtsnoer 10 – Vrijstelling wanneer het aantonen van geschiktheid te omslachtig is (EIOPA Guideline)

De Bank staat ondernemingen toe fictieve uitgestelde belastingvorderingen niet op te nemen in de berekening van de correctie voor het verliescompensatievermogen indien het te omslachtig zou zijn voor de onderneming om hun geschiktheid daarvoor aan te tonen.

Richtsnoer 12 – Fictieve uitgestelde belastingverplichtingen (EIOPA Guideline)

Onverminderd artikel 207, lid 4, van Verordening 2015/35 nemen ondernemingen fictieve uitgestelde belastingverplichtingen die voortvloeien uit het onmiddellijke verlies als bedoeld in artikel 207, lid 1, van Verordening 2015/35, op in de berekening van de correctie voor het verliescompensatievermogen van uitgestelde belastingen.

IV 3: Correctie voor het verliescompensatievermogen van uitgestelde belastingen op groepsniveau

Richtsnoer 13 – Toepassingsgebied (EIOPA Guideline)

De deelnemende verzekerings- of herverzekeringsonderneming, verzekeringsholding of gemengde financiële holding past de correctie voor het verliescompensatievermogen van technische voorzieningen en uitgestelde belastingen uitsluitend toe bij gebruik van methode 1 of van een combinatie van methoden voor het gedeelte van de geconsolideerde gegevens als bepaald overeenkomstig artikel 335, lid 1, onder a), b) en c) van Verordening 2015/35.

Richtsnoer 14 – Berekening (EIOPA Guideline)

De deelnemende verzekerings- of herverzekeringsonderneming, verzekeringsholding of gemengde financiële holding berekent de correctie voor het verliescompensatievermogen van uitgestelde belastingen op basis van de volgende formule:

$$Adj_{DT}^{group} = \frac{SCR^{diversified**}}{\sum_{solo} \alpha^{solo} SCR^{solo**}} \times \sum_{solo} \alpha^{solo} Adj_{DT}^{solo}$$

Waarin:

- α^{solo} staat voor het percentage dat is gebruikt voor de opstelling van de geconsolideerde jaarrekening;
- Adj_{DT}^{solo} de individuele aanpassing is van het verliescompensatievermogen van uitgestelde belastingen van elke (her)verzekeringsonderneming die is geconsolideerd overeenkomstig artikel 335, lid 1), onder a), b) en c), van Verordening 2015/35;
- SCR^{solo**} het solvabiliteitskapitaalvereiste is na de correctie voor het verliescompensatievermogen van technische voorzieningen en vóór de correctie van het verliescompensatievermogen van uitgestelde belastingen van elke verzekerings- en herverzekeringsonderneming die is geconsolideerd overeenkomstig artikel 335, lid 1), onder a), b) en c), van Verordening 2015/35; en
- $SCR^{diversified**}$ staat voor het solvabiliteitskapitaalvereiste dat is berekend op basis van de geconsolideerde gegevens overeenkomstig artikel 336, onder a), van Verordening 2015/35 na de correctie voor het verliescompensatievermogen van technische voorzieningen en vóór de correctie van het verliescompensatievermogen van uitgestelde belastingen.

$SCR^{diversified**}$ is gelijk aan het volgende bedrag bij toepassing van de standaardformule:

$$SCR^{diversified**} = BSCR^{diversified} + SCR_{operational}^{diversified} + Adj_{TP}^{group}$$

V Risk management

In artikel 260 van de Verordening wordt duidelijk vastgelegd welke elementen van de uitgestelde belastingen worden gedekt door het risk management.

VI Documentatie

1. Inhoud van de rapportering

De minimumvereisten voor de documentatie over de DTA en de LAC DT zijn vastgelegd in de artikelen 297 en 311 van Verordening 2015/35.

Voorts bepaalt Uitvoeringsverordening (EU) 2015/2450 van de Commissie van 2 december 2015 tot vaststelling van technische uitvoeringsnormen met betrekking tot de templates voor de indiening van informatie bij de toezichthoudende autoriteiten welke kwantitatieve informatie moet worden verstrekt in het kader van de modellen S.25.01 en S.25.02.

De verwachtingen van de Bank voor de documentatie over de DTA en de LAC DT, in overeenstemming met de bestaande regelgeving, moeten de Bank in staat stellen te controleren dat de DTA en de LAC DT gerechtvaardigd zijn.

Bij gebrek aan een geformaliseerd initiatief op Europees niveau verwacht de Bank dat de ondernemingen de volgende informatie verstrekken in de vorm van een tabel die is opgenomen in bijlage 1 van deze circulaire, waaronder bepaalde kwantitatieve informatie die reeds werd verstrekt in de templates S.25.01 en S.25.02, teneinde een volledig beeld te geven van de DTA en de LAC DT.

Over de DTA:

- de oorsprong van de DTA, met name het deel van de DTA dat eventueel verband houdt met belastingterugvorderingen alsook het deel betreffende de tijdelijke verschillen;
- de bronnen van tijdelijke verschillen die kunnen leiden tot de opname van DTA;
- het bewijs dat de DTA en de DTL kunnen worden verrekend. In dit opzicht baseert de Bank zich op de analyse van de omkering van de tijdelijke verschillen;
- wanneer de DTA niet volledig kunnen worden gerechtvaardigd door de verrekening met de DTL, moet de onderneming een invorderbaarheidstest uitvoeren. In dat geval deelt de onderneming aan de Bank het bedrag mee van de verwachte toekomstige belastbare winsten. Voor de bronnen van toekomstige winsten maakt zij hierbij een onderscheid tussen de nieuwe overeenkomsten in verband met levensverzekeringsactiviteiten, de nieuwe overeenkomsten in verband met niet-levensverzekeringsactiviteiten en het rendement van de activa.

Daarnaast bezorgt de onderneming aan de Bank:

- een algemene beschrijving van de toegepaste beginselen voor de opname en waardering van uitgestelde belastingen;
- in geval van een invorderbaarheidstest, de aannames voor de projecties van de verwachte toekomstige belastbare winsten vóór de schok.

Over de LAC DT:

- de volgende bedragen: de DTA na de schok, de DTL na de schok, de LAC DT die wordt gerechtvaardigd door de omkering van de DTL vóór de schok, de LAC DT die wordt gerechtvaardigd door het bestaan van verwachte toekomstige belastbare winsten;
- wanneer de DTA niet volledig kunnen worden gerechtvaardigd door de verrekening met de DTL, moet de onderneming een invorderbaarheidstest uitvoeren. In dat geval deelt de onderneming aan de Bank het bedrag mee van de verwachte toekomstige belastbare winsten. Voor de bronnen van toekomstige winsten maakt zij hierbij een onderscheid tussen de nieuwe overeenkomsten in verband met levensverzekeringsactiviteiten, de nieuwe overeenkomsten in verband met niet-levensverzekeringsactiviteiten en het rendement van de activa.

Voorts bezorgt de onderneming aan de Bank de aannames voor de projecties van de verwachte toekomstige belastbare winsten na de schok.

2. Rapporteringsmodaliteiten

De rapporteringstabellen zijn te vinden in bijlage 1 van deze circulaire.

De gegevens moeten elektronisch worden ingediend via de "OneGate"-applicatie in het domein INS.

Ondernemingen kunnen de gegevens manueel invoeren of de rapportering automatiseren door XML bestanden te importeren. Er is een protocol voor gegevensuitwisseling beschikbaar op de website van de Bank.

Het bestand met de aannames voor de verwachte toekomstige belastbare winsten vóór de schok en/of na de schok die respectievelijk de DTA of de LAC DT rechtvaardigen, moeten worden ingediend via het "NBB Supervision Portal".

De rapportering moet jaarlijks plaatsvinden en de gegevens moeten worden overgemaakt binnen dezelfde termijn als de jaarlijkse kwantitatieve rapportering.

VII. Slotbepalingen

Deze circulaire is voor het eerst van toepassing voor de berekening van het SCR op 31 december 2023.

Een kopie van deze circulaire wordt aan de commissaris(sen), erkend(e) revisor(en) van uw onderneming gericht.

Hoogachtend

p.p. Pierre Wunsch
Gouverneur

Steven Vanackere
Vicegouverneur